

ΒΗΜΑ **cazino**

ΠΑΝΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Ο ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΞΗΓΕΙ ΠΩΣ ΙΣΟΡΡΟΠΕΙ
ΜΕ ΕΥΕΛΙΞΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ
«17 ΚΛΩΣΤΕΣ» ΣΤΟ ΜΕΓΑ,
ΣΤΟΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟ «ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ»
ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ LIVE

ΤΖ. ΣΠΕΡΤΟΝ - Μ. ΚΑΤΕΛΑΝ Ο ΒΕΤΕΡΑΝΟΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΦΡΙΝΤΑ ΜΑΚ ΦΑΝΤΕΝ, ΡΟΣΑΝΑ ΜΑΪΛΑΝ, ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΤΡΑΜΠ
ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΗ-ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ ΜΕ ΦΩΤΟΡΡΥΠΑΝΣΗ ΠΟΥ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ



ΠΑΝΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

*«Η έμπνευση έχει να κάνει
πολύ με το αν είσαι σε επαφή με
τα συναισθήματά σου»*

Ο δημοφιλής ηθοποιός, τραγουδοποιός και τραγουδιστής μιλάει στο BHMAGAZINO για τη σειρά «17 Κλωστές» που προβάλλεται αυτό το διάστημα στο MEGA, για τις βαθιές χαρακιές του έρωτα και τη χαρά της μουσικής έκφρασης, ενώ εξηγεί γιατί «ζω» σημαίνει και «αλλάζω».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (D-TALES CREATIVE AGENCY)
FASHION EDITOR ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΩΗΣ

Δεν ξέρω αν περίμενε κανείς πριν από περισσότερα από 10 χρόνια, όταν ο Πάνος Βλάχος έγινε αρχικά ευρύτερα γνωστός χάρη στη συμμετοχή του στην τηλεοπτική σειρά του MEGA «Οι Βασιλιάδες», πως θα προέκυπτε τόσο πολυτάλαντος και πολυσχιδής. Ηθοποιός (ολοκληρωμένος περφόρμερ, για να είμαστε ακόμη πιο ακριβείς), τραγουδοποιός και τραγουδιστής, ο 39χρονος άνδρας έχει δει τα τελευταία χρόνια τις μετοχές του να ανεβαίνουν καθώς η μεγάλη επιτυχία της παράστασης «Ο τυχαίος θάνατος ενός αναρχικού» συνέπεσε και με την απογείωση της μουσικής του καριέρας – κάπως αλληλοτροφοδοτήθηκαν αυτά τα δύο. Αυτό το διάστημα τον βλέπουμε σε πρωταγωνιστικό ρόλο στην τηλεοπτική σειρά «17 Κλωστές» (σε σκηνοθεσία Σωτήρη Τσαφούλια), η οποία προβάλλεται κάθε Κυριακή βράδυ στο MEGA και είναι βασισμένη στο μυθιστόρημα που έχει γράψει ο Πάνος Δημάκης (γνωστός και ως «Γεράκι» στο επιτυχημένο τηλεπαιχνίδι του MEGA «The Chase», με παρουσιάστρια τη Μαρία Μπεκατώρου).

Παράλληλα ερμηνεύει στο Θέατρο Βεάκη τον εμβληματικό αντιήρωα «Δον Ζουάν», σε ένα νέο έργο που το έχει συνθέσει ο ίδιος σε συνεργασία με τη Λητώ Τριανταφυλλίδου, η οποία το σκηνοθετεί. «Μεγάλος καρδιοκατακτητής, βλάσφημος και αδιάφορος για τις συνέπειες των πράξεών του. Από τον Μολιέρο μέχρι τον Λόρδο Βύρωνα, ο Δον Ζουάν συμβολίζει την απόρριψη των παραδοσιακών αξιών και την αναζήτηση της προσωπικής ελευθερίας. Ωστόσο, σε μια κοινωνία έντονων αντιπαραθέσεων και ιδεολογικής σύγχυσης, ο Δον Ζουάν επιβιώνει αναπαράγοντας ιδεολογήματα που εξυπηρετούν τις δικές του φιλοδοξίες και επιθυμίες, αναφέρονται στο σημειώμά τους. Το BHMAGAZINO συνάντησε τον Πάνο Βλάχο λίγες ημέρες πριν από την πρεμιέρα της παράστασης και μίλησε μαζί του για τον Τραμπ και τους life coaches, για τον πόνο του έρωτα και την αναζήτηση του νοήματος σε ό,τι κάνει.

Τι κρατάτε από τις «17 Κλωστές»;

«Το πόσο άξιζε όλη η κούραση και η θυσία και η αφοσίωση. Ολων μας, του Σωτήρη Τσαφούλια, του καστ, του συνεργείου – όλοι δόθηκαν ολόψυχα σε αυτή την ιστορία. Πίστεψε ο Σωτήρης σε εμένα, εγώ στο δικό του όραμα, όλα έγιναν πολύ φυσικά. Δεν είδαμε τον Καστελάνη ως κάποιον μακελάρη που ίσως είχε μια προδιάθεση για το κακό, αλλά ως έναν άνθρωπο που λατρεύει τη ζωή, είναι πολύ εσωστρεφής και εκφράζεται μέσα από τη σκληρή δουλειά και την τέχνη, και εξετάσαμε τι θα συμβεί αν κάποιος διακόψει τη ροή αυτού του ποταμού που κυλάει. Το σημαντικό όμως είναι να τεθούν ερωτήματα, όχι απλώς να παραθέσουμε θέσφατα και έτοιμες απαντήσεις».

Δεν ξέρω αν φταίνε οι πρόσφατες εκλογές στις ΗΠΑ, όμως διαβάζοντας ότι προσεγγίζετε στον «Δον Ζουάν» τον ομώνυμο ήρωα ως ναρκισσιστή ηγέτη, το μυαλό μου πήγε στον Τραμπ.

«Η αλήθεια είναι πως και την πρώτη φορά που δούλεψα με τη

Λητώ Τριανταφυλλίδου στο «Μίστερο Μπούφο» το 2016 ήταν τη χρονιά που εξελέγη ο Τραμπ. Ο κόσμος εξουσιάζεται από όσους πουλάνε την ελπίδα για μια πλαστή ευτυχία. Παλαιότερα υπήρχαν πιο φωτισμένοι άνθρωποι που τοποθετούνταν για τα διάφορα θέματα, σήμερα απουσιάζουν από τον δημόσιο λόγο οι διανοούμενοι που κάποτε μας καθοδηγούσαν, σίγουρα με γνώσεις, ενδεχομένως και με σοφία. Στην εποχή μας τις οδηγίες για το πώς θα ζήσουμε μας τις δίνουν life coaches χωρίς μόρφωση, με ελληνικά που είναι απλώς επαρκή – στην καλύτερη περίπτωση. Ο δικός μας Δον Ζουάν είναι ένας άνθρωπος με ιδέες αρκετά ευρύχωρες, που δεν έχει φοβερές δεξιότητες, διαθέτει ωστόσο το ταλέντο να χειραγωγεί την κοινή γνώμη λέγοντας στον καθένα ό,τι θέλει να ακούσει. Είναι μια παράσταση για τη θέση του ανθρώπου και για τη θέση του άνδρα σήμερα, στην οποία τίθεται επίσης και αυτό το ερώτημα: έχουμε άραγε ανάγκη τα τέρατα προκειμένου να υπάρχει κάτι ενάντια στο οποίο πρέπει να πολεμήσουμε;».

Αλήθεια, σας ενδιαφέρει να είστε με το παράδειγμά σας εναλλακτικό πρότυπο σύγχρονης αρρενωπότητας;

«Στη φάση που βρίσκομαι, αν κάτι θέλω να βροντοφωνάξω είναι ότι δεν έχω σε καμία περίπτωση τη διάθεση να αποτελώ οποιουδήποτε είδους πρότυπο και πως δεν θα έπρεπε μόνο και μόνο επειδή είμαι ένα αναγνωρίσιμο πρόσωπο να τοποθετούμαι επί παντός επιστητού: από το τι εστί πατριαρχία και πόσα είναι τα φύλα μέχρι τις αμερικανικές εκλογές και το αν είναι κατάλληλος για πρωθυπουργός ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Αν κάτι έχει αξία είναι να πεις ότι άκουσες ένα τραγούδι μου και σου άρεσε ή ότι με είδες να παίζω και γέλασες. Δεν είναι ωστόσο εχέγγυο σοφίας η ενασχόληση με την τέχνη, δεν είμαι καθόλου σημαντικός, ίσως όμως να έχουν αξία κάποια πράγματα που έχω κάνει. Είναι φρικτό να νομίζει κανείς ότι η γνώμη μου έχει κάποια βαρύτητα και πως μπορεί να ξέρω τι είναι καλύτερο για εκείνον. Αν εγώ ασχολούμαι με φα ματζόρε και λα μινόρε ή διαβάζω τι λέει ο Μολιέρος για τον Δον Ζουάν δεν είμαι σίγουρα πιο κατάλληλος να μιλήσω για την πολιτική σε σχέση με έναν αναλυτή που έχει αφιερώσει τη ζωή του στη μάθηση γύρω από το συγκεκριμένο πεδίο. Μπορώ να πω την άποψή μου για τη βία, την ενσυναίσθηση, την ανθρωπιά, όμως τα φυλετικά ζητήματα, η πολιτική ορθότητα, οι αλλαγές στην κοινωνία απαιτούν γνώσεις, βάθος σκέψης και ουσιαστική μελέτη».

Για τον έρωτα δικαιούστε να μιλήσετε;

«Ό,τι πιο βαθύ έχω επιτρέψει να συμβεί στον εαυτό μου το έχει προκαλέσει ο έρωτας. Είναι πηγή του μεγαλύτερου δυνατού πόνου, αλλά και της μεγαλύτερης δυνατής ευτυχίας και αισιοδοξίας και άρα και δημιουργίας. Ξέρω ότι ο ψηφιακός κόσμος ευνοεί τις περιστασιακές περιπέτειες, όμως μου φαίνεται πιο γοητευτικό το να κοιτάξεις τη ζωή σου και να πεις πως είχες δύο ιστορίες που παραλίγο να σε σκοτώσουν από το να πεις ότι πήγες με πέντε χιλιάδες γυναίκες».

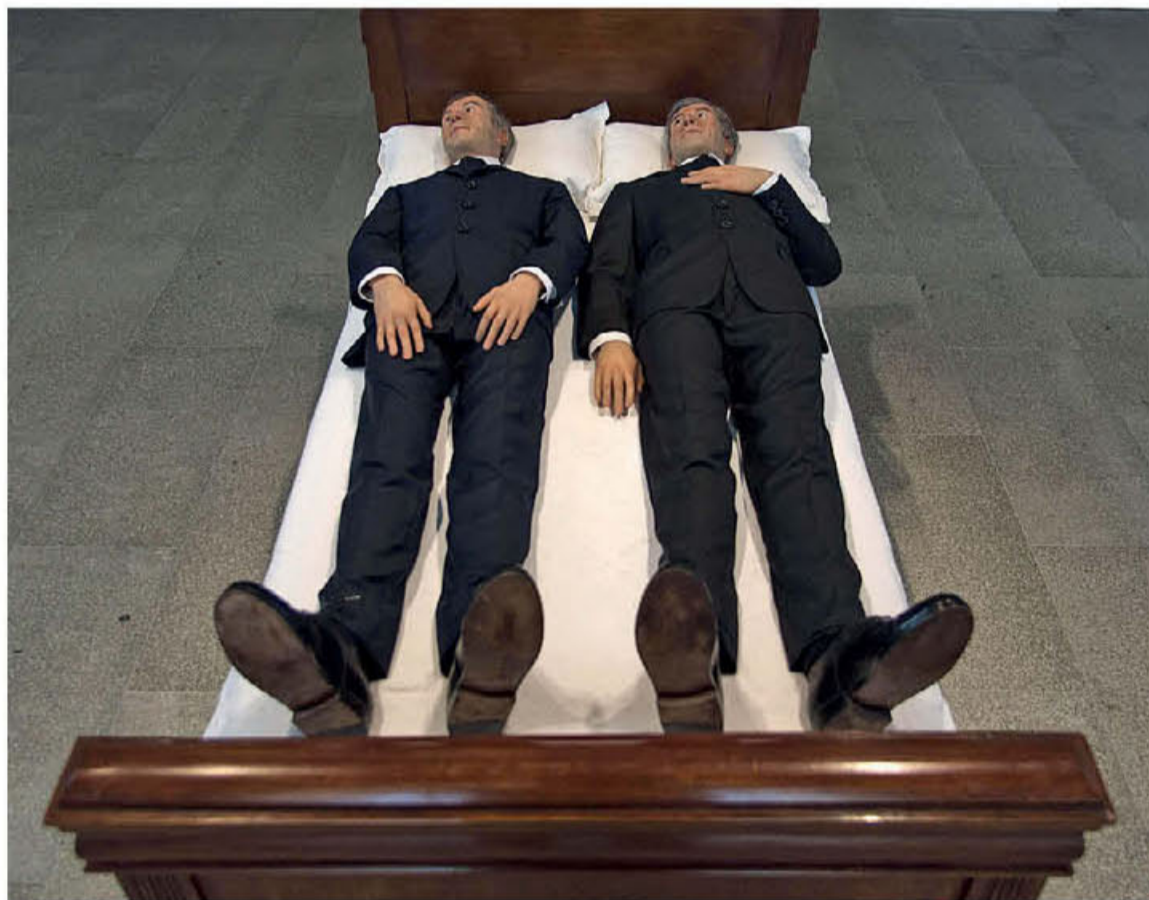


OVERSHIRT: KALYON CLOTHING; TANK TOP: TOMMY HILF; PANTS: MONSIEUR MARTIN; SHOES: MONSIEUR MARTIN

ΜΑΟΥΡΙΤΣΙΟ ΚΑΤΕΛΑΝ

Ο ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Γιος μιας καθαρίστριας και ενός φορτηγατζή, με μηδαμινή καλλιτεχνική παιδεία και με ένσημα σε νεκροτομείο, ο διάσημος Ιταλός εικαστικός είναι αυτός που μπορεί να απογειώσει την τιμή μιας κοινής, κίτρινης μπανάνας σε εκατομμύρια δολάρια. Αρκεί πρώτα να τη φιλτράρει μέσα από το εννοιολογικό σύμπαν του.



● Οι δύο εαυτοί του καλλιτέχνη ξαπλωμένοι στο ίδιο κρεβάτι για τις ανάγκες του έργου «We».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΡΟΥΣΗ

Πεφωτισμένοι νους της σύγχρονης τέχνης ή απλώς ένας κακόγουστος φαρσέρ που όμως θησαυρίζει και γιγαντώνει το όνομα και την επιδραστικότητα του πουλώντας κατά το κοινώς λεγόμενο φύκια για μεταξωτές κορδέλες; Κανείς δεν μπορεί να δώσει μια πειστική και κυρίως κοινώς αποδεκτή απάντηση, ειδικά μάλιστα όταν τα ίδια τα γεγονότα, σαν από τραγική ειρωνεία, βαθαίνουν τις απορίες σχετικά με τον Μαουρίτσιο Κατελάν και το έργο του. Πάρτε για παράδειγμα τη χρυσή λεκάνη τουαλέτας την οποία ο 64χρονος Ιταλός δημιούργησε το 2016 για το μουσείο Solomon R.

Guggenheim της Νέας Υόρκης. Το κατασκευασμένο από 103 κιλά χρυσού 18 καρατίων έργο τέχνης με τον τίτλο «America», το οποίο εκτός από την όποια αισθητική αξία του απέκτησε και χρηστική, μια και το χρησιμοποιήσαν για να ικανοποιήσουν τη φυσική ανάγκη τους περί τους 100.000 επισκέπτες του μουσείου, εδώ και πέντε χρόνια είναι άφαντο.

Η λεκάνη, την οποία πολλοί υπονοούν πως ο Κατελάν εμπνεύστηκε από τον τρυφηλό βίο του Ντόναλντ Τραμπ και αφιέρωσε εμμέσως στην ανέλιξή του στο ύπατο αξίωμα των ΗΠΑ, κλάπηκε το φθινόπωρο του 2019 από το ανάκτορο Μπλενχάιμ στο Οξφορντσαϊρ της Αγγλίας, όπου

εκτίθετο με τη μορφή δανείου. Εκτοτε τα ίχνη της αγνοούνται. Παρότι μάλιστα πολλοί κρίθηκαν ύποπτοι και ανακρίθηκαν από τις βρετανικές αρχές, το αμφιλεγόμενο έργο τέχνης δεν έχει εντοπιστεί ακόμη, ενώ δεν είναι λίγοι εκείνοι που εικάζουν πως η κλοπή, η οποία προκάλεσε σοβαρές ζημιές στα υδραυλικά της έδρας του δούκα του Μάρλμπορο – εκεί παρεμπιπτόντως βγήκε από την κοιλιά της μητέρας του ο Ουίνστον Τσόρτσιλ τον Νοέμβριο του 1874 –, ενορχηστρώθηκε από τον ίδιο τον καλλιτέχνη. Σαν ένα μεταμοντέρνο δρώμενο που θα προσέθετε περίσσεια λάμψης στο ήδη εκτυφλωτικό, ελέω χρυσού χρώματος, έργο του.



● Ο γεννημένος το 1960 στην Πάντοβα αυτοδίδακτος καλλιτέχνης.

Ο Ποντίφικας, ο Αδόλφος και η μπανάνα

Η αλήθεια και το ψέμα ή μάλλον η λογική και το παράλογο είναι έννοιες που βρίσκονται διαρκώς υπό διαπραγμάτευση στο έργο (αλλά τελικά μάλλον και στο μυαλό) του αυτοδίδακτου Ιταλού εικαστικού. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει καλύτερος και πιο αδιάψευστος μάρτυρας από το πλέον συζητημένο εσχάτως δημιούργημά του με τον σχεδόν περιπαικτικό αλλά ειλικρινή τίτλο «Comedian». Πρόκειται για το πάντρεμα μιας κοινής μπανάνας, από εκείνες που μπορεί να αγοράσει κανείς καταβάλλοντας μερικά λεπτά του ευρώ στον μανάβη της γειτονιάς του, με μερικά εκατοστά γκρι κολλητικής ταινί-



Πώς θα αντιμετωπίζαμε έναν Αδόλφο Χίτλερ σε διαστάσεις μικρού παιδιού; Ο Μαουρίτσιο Κατελάν έθεσε το ερώτημα το 2001 με το έργο «Him».



● Η (πιθανότητα) εμπνευσμένη από τα έργα και τις ημέρες του Ντόναλντ Τραμπ ολόχρυση λεκάνη του Κατελάν κλάπηκε το 2019 και έκτοτε τα ίχνη της αγνοούνται.

ας. Ο Κατελάν πρωτοπαρουσίασε το περίφημο σήμερα έργο στην Art Basel Miami Beach τον Δεκέμβριο του 2019, δηλαδή λίγους μήνες μετά την κλοπή της χλιωτραγουδισμένης λεκάνης. Οι αντιδράσεις – θετικές και αρνητικές – ήταν τόσο έντονες που δικαίωσαν την επιλογή του Ιταλού να αξιοποιήσει με έναν αναμφίβολα πρωτότυπο τρόπο τις μπανάνες που είχε αγοράσει προς 30 σεντ του δολαρίου. Το έργο καταναλώθηκε μετά μανίας. Μεταφορικά αλλά και κατά κυριολεξία, αφού ένας αείμνηστος σήμερα συνάδελφος του Κατελάν θεώρησε καλή ιδέα να φάει την μπανάνα. Ευτυχώς, υπήρχε ένα τσαμπί αναπληρωματικές. Στο πλαίσιο της εμβληματικής

φουάρ πουλήθηκαν δύο αντίτυπα του έργου (το τρίτο πήγε στο Γκούγκενχάιμ) που χαρακτηρίστηκε ως ο «μονόκερος» της σύγχρονης τέχνης – στην πραγματικότητα μιλάμε για αέρα κοπανιστό που συνοδεύεται από ένα εγχειρίδιο οδηγιών για τη σωστή τοποθέτηση της μπανάνας και της ταινίας στον τοίχο. Σε κάθε περίπτωση, με 120.000 δολάρια μπορούσε κανείς να αποκτήσει τη viral έμπνευση ενός από τους διασημότερους εικαστικούς του πλανήτη. Οι κάτοχοι οφείλουν σήμερα να μακαρίζουν την τύχη τους για τη διορατικότητα που επέδειξαν. Ο λόγος; Το έργο «Comedian» μόλις δημοπρατήθηκε από τον οίκο Sotheby's στη Νέα Υόρκη με τιμή εκκίνησης το

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ «ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ»

Η αχανής μεγαλούπολη της ηλιόλουστης Καλιφόρνιας, στη Δυτική Ακτή των ΗΠΑ, είναι ένας προορισμός γεμάτος λάμψη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΛΙΟ

Όταν σταθείς μπροστά στο Αστροσκοπείο Γκρίφιθ, έχεις στα πόδια σου όλο το Λος Αντζελες! Το κομψό παρατηρητήριο, το οποίο χτίστηκε στην καταπράσινη έκταση των 12,2 τετραγωνικών χιλιομέτρων που δώρισε ο συνταγματάρχης Γκρίφιθ Τζένκινς Γκρίφιθ στο αμερικανικό έθνος και που πρωτολειτούργησε το 1935, είναι εξάλλου το πιο δημοφιλέστερο σημείο όπου οι τουρίστες σπεύδουν για να δουν την Πόλη των Αγγέλων σε όλο της το μεγαλείο, από τις παραλίες της Καλιφόρνιας μέχρι τα φημισμένα στούντιο του Χόλιγουντ, τα πολυτελή εμπορικά κέντρα και τις γειτονιές με τις αμύθητου πλούτου βίλες των επωνύμων. Και αν ο ασπικός ιστός από εκεί ψηλά το πρωί λάμπει λουσιμένος στον ήλιο, το βράδυ μετατρέπεται σε μια υπερπαραγωγή φωτός με προβολείς, επιγραφές νέον, κατάφωτους κήπους και πλατείες, λεωφόρους και φωτισμένες πισίνες να μετατρέπουν τη νύχτα σε μέρα. Το θέαμα είναι εντυπωσιακό για τον επισκέπτη, όμως την ίδια στιγμή, και για να τα λέμε όλα, η φωτορύπανση αναδεικνύεται τα τελευταία χρόνια σε ένα από τα προβλήματα της σύγχρονης μεγαλούπολης των 13.000.000 και βάλε κατοίκων. Οχι μόνο επειδή οι... φωταψίες είναι εξαιρετικά κοστοβόρες, αλλά και επειδή μετατρέποντας το σκοτάδι σε διαρκή φωτοχυσία και εξαφανίζοντας ακόμα και τα αστέρια από τον ουρανό δημιουργούνται προβλήματα στην πανίδα της περιοχής, που όπως έχει ανάγκη το φως του ήλιου έτσι έχει ανάγκη και τις σκοτεινές ώρες για να αναπαυθεί, για να κυνηγήσει, για να κινηθεί σε περιβάλλον διακριτικότητας και ασφάλειας.

Το δικαίωμα... στη νύχτα!

«Σας παρακαλούμε, σβήστε τα φώτα σας!» ζητούν οι «Φίλοι του Γκρίφιθ Παρκ», της φροντισμένης έκτασης που φιλοξε-

νεί το Αστροσκοπείο Γκρίφιθ, και εξηγούν: «Ορισμένες περιόδους του χρόνου περνούν από τις γειτονιές μας εκατομμύρια μεταναστευτικά πουλιά, πλάσματα που η φωτορύπανση τα κάνει να χάσουν τον προσανατολισμό τους και τα βγάζει από τον δρόμο τους. Γι' αυτό, μεταξύ 15 Αυγούστου και 30 Νοεμβρίου χαρίστε στα πουλιά ένα διάλειμμα νύχτας και χαμηλώστε ή, αν γίνεται, σβήστε τα φώτα σας». Συγκινητικό το ενδιαφέρον και αξιέπαινη η προσπάθειά τους να διευκολύνουν τη ροή της φύσης σε μια εποχή που το μόνο που κάνουμε είναι να την

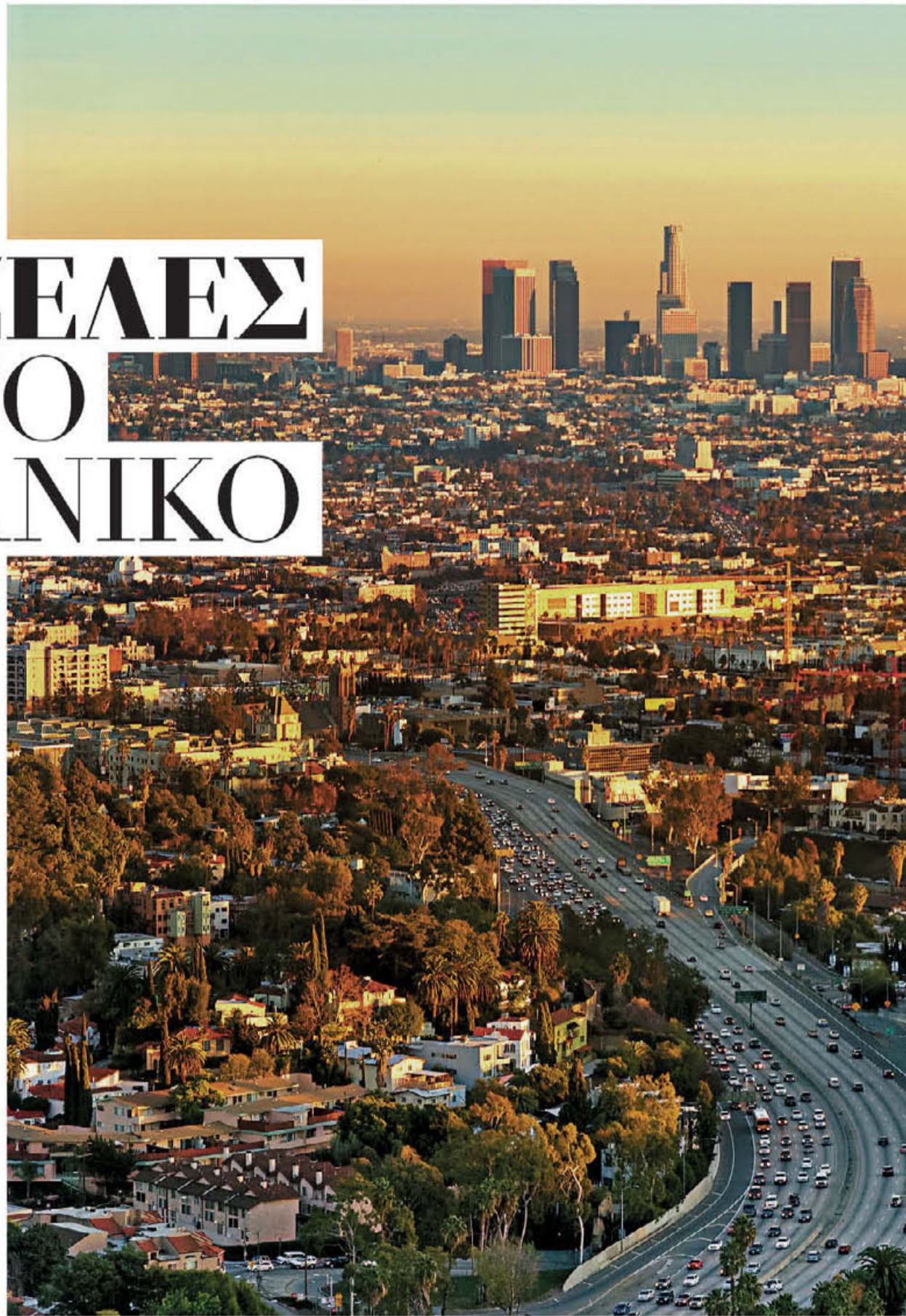


● Το Getty Center, σχεδιασμένο από τον Ρίτσαρντ Μάιερ, διαθέτει μια τεράστια συλλογή έργων τέχνης.

επιβαρύνουμε με τις αλόγιστες δραστηριότητές μας, όμως ποιος τους ακούει; Πολύ λίγοι. Το Λος Αντζελες ήταν και είναι μια πόλη προορισμένη να ζει έντονα, λουσιμένη στα πιο δυνατά φώτα. Μια πόλη-υπερπαραγωγή, με λάμψη που τυφλώνει. Που εντυπωσιάζει, ακόμα και αν αυτό που κρύβει κάτω από το αστραφτερό λούστρο της επιφάνειάς είναι η ακόρεστη φι-

λοδοξία, η δίψα για χρήμα και δόξα, η υποκρισία, η αλλοτρίωση και η μοναξιά των ανθρώπων που επενδύουν μόνο στα υλικά αγαθά και που αντιλαμβάνονται τη ζωή αποκλειστικά ως αγώνα προς την οικονομική επιτυχία και την απόκτηση δύναμης. Έτσι, σαν να ξεφυλλίζουμε σενάριο κινηματογραφικής ταινίας που διαδραματίζεται στους κατάφωτους δρόμους του, με πρωταγω-

νίστριες την Γκλόρια Σουάνσον της «Sunset Boulevard», τη Φέι Ντάναγουέι και τον Τζακ Νίκολσον της «Chinatown», την Τζούλια Ρόμπερτς και τον Ρίτσαρντ Γκιρ από το «Pretty Woman» ή την Εμα Στόουν και τον Ράιαν Γκόσλινγκ στο πιο πρόσφατο «La La Land», περιπλανιόμαστε και εμείς στις απλόχωρες λεωφόρους του Λος Αντζελες από τις πρώτες πρωινές ως τις μεταμεσονύκτιες ώρες, με τα πολύχρωμα φώτα τους να μας ζαλίζουν. Για να ξεχαστούμε για λίγο σε μια πόλη που συνδυάζει με έναν πολύ δικό της τρόπο το παραδοσιακό και το κλασικό με το μοντέρνο. Που προσφέρει καινοτομία, πολιτισμό, διασκέδαση, ανεμελιά, πολυτέλεια και χλιδή, αλλά και που σου δημιουργεί σκέψεις, όχι πάντα αισιόδοξες, για τη φύση του ανθρώπου, που ενίοτε απαρνιέται το ουσιαστικό για να επενδύσει στο εντυπωσιακό αλλά την ίδια στιγμή και ρηχό και κάλπικο. Βρισκόμαστε εξάλλου σε ένα από τα πιο κοσμοπολίτικα μέρη στον κόσμο, στη γη του ατελείωτου καλοκαιριού, που ακόμα και στην εποχή που μιλάμε για το τέλος και για την κατάρρευση του «αμερικανικού ονείρου» εκείνη εξακολουθεί να υπόσχεται μια πραγματικότητα πασπαλισμένη με γκλίτερ και



●
Πανοραμική άποψη
της αχανούς και
παλλόμενης από ζωή
«Πόλης των Αγγέλων».



Το Getty Center είναι ένα από τα κορυφαία πολιτιστικά αξιοθέατα της πόλης: Βρίσκεται σε έναν λόφο της συνοικίας Μπρέντγουντ, έχει σχεδιαστεί από τον σημαντικό αμερικανό αρχιτέκτονα Ρίσαρντ Μάιερ και διαθέτει μια τεράστια συλλογή έργων τέχνης, αρχαιοτήτων και φωτογραφιών. Υπέροχος είναι και ο κήπος που περιβάλλει το οικοδομικό σύμπλεγμα



χρυσόσκονη και επενδεδυμένη με τη μουσική των πιο φαντασμαγορικών μιούζικαλ.

Ψηλά στους λόφους

Γιατί Λος Αντζελες σημαίνει μεγαλειώδες θέαμα, σημαίνει Hollywood! Από εκεί λοιπόν ξεκινάμε και εμείς, συγκεκριμένα από τη Λεωφόρο της Δόξας (Walk of Fame), τον δρόμο (ή μάλλον το πεζοδρόμιο) όπου ο επισκέπτης μπορεί να δει τα αστέρια που φέρουν τα ονόματα διάσημων ηθοποιών, σκηνοθετών και άλλων προσωπι-

κούτων της βιομηχανίας του θεάματος. Πρόκειται για τμήμα της Hollywood Boulevard, η οποία φιλοξενεί και το περίφημο Chinese Theatre, την αίθουσα όπου παραδοσιακά πραγματοποιούνται πολλές πρεμιέρες ταινιών. Πάνω, ψηλά στους λόφους που στεφανώνουν την περιοχή, βρίσκονται, μεταξύ άλλων, το προαναφερθέν Αστεροσκοπείο Γκρίφιθ, το υπαίθριο Greek Theatre, η οδός Μάλχολαντ (βλέπε «Mulholland Drive» του Ντέιβιντ Λιντς) και η διάσημη πινακίδα στον λόφο Mount Lee



●
Το διασημότερο πεζοδρόμιο του κόσμου, στη Hollywood Boulevard, διακοσμημένο με τις υπογραφές των αστέρων του θεάματος.

●
Από το Αστεροσκοπείο Γκρίφιθ μπορείς να απολαύσεις την υπέροχη θέα σε όλη την πόλη.

που υπενθυμίζει πως βρίσκεσαι στο Hollywood, ο συναυλιακός χώρος Hollywood Bowl με τη χαρακτηριστική σκηνή του και πιο πίσω ο Ζωολογικός Κήπος του Λος Αντζελες. Το Griffith Park, εκτός από ιδανικό σημείο για να παρατηρήσεις την πόλη από ψηλά, αποτελεί επίσης παράδεισο για τους λάτρεις της φύσης, καθώς προσφέρει άφθονο πράσινο, μονοπάτια για πεζοπορία και ιππασία, καθώς και χώρους για πικνίκ.

Στους δρόμους με τις πολυτελείς βιτρίνες

Το Beverly Hills και η γεμάτη ζωή καρδιά του, η Rodeo Drive, φημίζονται για τα πολυτελή κατα-

στήματα, τις μπουτίκ και τα πανάκριβα εστιατόρια. Γιατί, κακά τα ψέματα, πρέπει να έχεις πολλά χρήματα για να απολαύσεις αυτά που έχει να σου προσφέρει το Λος Αντζελες. Αν δεν έχεις, και πάλι θα ψυχαγωγηθείς, περπατώντας στους όμορφους δρόμους του και χαζεύοντας τις εκατοντάδες βιτρίνες (window shopping αγγλιστί) με τα επώνυμα προϊόντα. Συζητώντας επίσης για τις χαρές της κατανάλωσης αλλά και για τα κακά του υπερκαταναλωτισμού, καθώς εφέ συμφωνείς είτε διαφωνείς με το μοντέλο διαβίωσης που προβάλλει η Πόλη των Αγγέλων, βρίσκεσαι σε κάθε γωνία της άφθονο υλικό για προβληματισμό πάνω στους σύγχρονους τρόπους ζωής. Μουσεία, συλλογές και στάδια Λος Αντζελες δεν είναι όμως μόνο οι χολιγουντιανές ταινίες, τα ολονύκτια πάρτι με τις καταχρήσεις και οι γειτονιές με τις βίλες των εκατομμυρίων. Είναι και μια σειρά από ενδιαφέροντα μουσεία και άλλα αξιοθέατα. Το Μουσείο Τέχνης της πόλης (LACMA) ιδρύθηκε το 1961 και φιλοξενεί περισσότερα από 150.000 έργα σε ένα πανόραμα της ιστορίας της τέχνης από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας. Μπροστά στο κτίριο δεσπόζει το Urban Light, μια εγκατάσταση δρόμου

